

Khalid

Khalid egy félelf harcos és Hárfás, aki teljes odaadással szereti és támogatja feleségét, Jaheirát. Hozzá hasonlóan őt is a Hárfások küldték a Kardvidékre, hogy kivizsgálja az ún. Vasválság eseményeit. Jaheirával azt tervezték, hogy a Barátságos Karok Fogadóban találkoznak egy másik Hárfás ügynökkel, a bölcs Gorionnal. A sors azonban közbeszólt: Goriont az Országút mentén rajtaütés érte, és a Bhaal-ivadék Sarevok Anchev meggyilkolta. Ez a tragédia mélyen megrázta a házaspárt, mivel Gorion közeli személyes barátjuk volt. Ezek után Gorion védencének segítségére siettek, és csatlakoztak hozzá küldetésében, melynek célja Sarevok legyőzése volt.

Mielőtt a Hárfásokhoz csatlakozott volna, Khalid élete nagy részét Calimshanban töltötte. Egy rideg, gazdag kereskedő fiaként nőtt fel, aki nyíltan előnyben részesítette féltestvéreit. A félénk ifjú ezért minden erejét harci kiképzésének szentelte, majd belépett a városi milíciába. A katonák között töltött idő jelentős szerepet játszott abban, hogy erős hűség- és becsületérzet alakuljon ki benne.

Calimshan Faerûn délnyugati partvidékén fekvő, úgynevezett Intrikák Földjei közé tartozik, Amn és Tethyr társaságában. Mindhárom államra jellemző, hogy kereskedelemre épülnek, és ősi civilizációk romjain fejlődtek ki. Calimshan közelsége a Ragyogó-tengerhez lehetővé teszi a virágzó kereskedelmet távoli és egzotikus vidékekkel, például Chulittal és a Shaarral. A calimshani társadalom nem magát a gazdagságot becsüli, hanem azt a kényelmes életmódot, amelyet az biztosít. Ennek megfelelően a vagyonos kalandorokat és az állandóan úton lévő kereskedőket a jómódú calimshaniak alig tartják többre a koldusoknál. Khalid döntése, hogy a Hárfások terepen dolgozó ügynökeként vándorló és gyakran nélkülözésekkel teli életet éljen, mély elkötelezettségét bizonyítja a jó erői iránt.

Khalid félénk, visszahúzódó és szorongó természetű, társas helyzetekben határozottan a tapintatot részesíti előnyben. Amennyire csak lehet, kerüli a konfliktusokat, ám rendkívül kellemetlenül érzi magát azok társaságában, akiket erkölcsileg visszataszítónak talál. Csendessége és önbizalomhiánya miatt egyesek – tévesen – azt feltételezik róla, hogy nem túl éles eszű. Valójában azonban értelmi képességei teljes mértékben felérnek jelentős fizikai erejével. Csupán az a magabiztosság hiányzik belőle, amely arra sarkallná, hogy eszét ugyanolyan fegyverként használja, mint kardját.